

[Hanne Severinsen]

at det, der er vigtigt, er, at vi følger denne tankegang op og viderefører den, sådan at vi har en ordentlig miljøplanlægning og -prioritering.

Folketingets partier skal jo her i den kommende tid i gang med nogle drøftelser om en ny skattereform, og vi håber, at vi kan få en velafbalanceret introduktion af økonomiske styringsmidler, der kan finansiere de nødvendige personskattelettelser, som vi har brug for. For vi er overbevist om, at markedskræfterne vil kunne være med til at sørge for at udvikle en ren teknologi på den økonomisk mest hensigtsmæssige måde.

Men økonomiske styringsmidler vil selvfølgelig blive lettet, hvis EF kan blive i stand til at træffe nogle flere og bindende beslutninger. I øjeblikket er det jo, som om nogle af EF-landene gemmer sig bag USA, og det samme gør i øvrigt Japan, når det gælder f.eks. CO₂-afgifter og diskussionen om det.

Som allerede andre har nævnt, har vi i det kommende halvår EF-formandskabet. Her bør vi virkelig søge at efterprøve den nye administration i USA, som jo bl.a. består af en ny vicepræsident; Al Gore, der gjorde sig meget bemærket på Riokonferencen ved at sige stort set det modsatte af det, som George Bush kom med. George Bush spillede jo en temmelig fodslæbende rolle, kan vi vist godt sige, på Riokonferencen og gjorde sig bemærket på den måde, at man jo altså helst ikke ville yde noget som helst. Mod ham stod en på det tidspunkt ikke særlig kendt senator – men jo nu altså vicepræsident – som sagde, at vi måtte have en stærk miljøpolitik. Og jeg synes, at det danske formandskab bør tage USA på ordet og prøve at se, om man virkelig kan komme et skridt videre.

Det ville blive spændende, hvis verden kunne tage hul på at løse de mange globale problemer, som vi har, for dem er der jo nok af, og i ulandene er det jo nærmest kun befolkningen og gælden, som stiger i øjeblikket. Men det kan blive bedre, og jeg er overbevist om, at en fælles indsats fra verdenssamfundet kunne hjælpe til.

I sommer kom Verdensbanken med en interessant melding, en rapport om, at der jo ikke er nogen sammenhæng mellem øget velstand og øget forurening, dvs. man kan godt have en bæredygtig vækst. De påpegede meget rigtigt, at nogle af de mest forurenede områder ikke

på nogen måde har kunnet styre deres energiforbrug, og at nogle af de mest forgældede områder – i dag det gamle Sovjetimperium – samtidig er meget forurenede områder. Samtidig kan vi se, at lande med skrappe miljøregler kan have en udmærket og bæredygtig vækst.

Derfor skal vi jo selvfølgelig prøve at få en bedre ulandsbistand, hvor vi ikke blot yder katastrofehjælp, men også hjælper til selvhjælp. Fremtiden er ikke, at en stor del af verden kommer på varig bistand. Vi bør derfor gøre verdenshandelen mere fri. Ulandenes varer bør kunne udveksles med vores renere teknologi, tilpasset de lokale forhold. Det vil give arbejde til både dem og os.

Verden må for alvor i gang med at nyttiggøre sit vældige potentiale af virketrang og ressourcer og knowhow. Det er også noget, som bør afspejle sig i Danidas nye handlingsplaner, som jo allerede har indført miljøaspektet, så vi kan få en bæredygtig global udvikling.

Gade (SF):

Rio-topmødet var på én og samme tid en stor skuffelse og et nyt afsæt for den fortsatte kamp for det globale miljø.

Skuffelsen er let at begrunde, og den er ikke kun forbundet med overdrevne forventninger, som nogle er tilbøjelige til at sige. Nej, resultaterne var og er klart for ringe i forhold til problemernes voldsomme omfang, også fordi Rio var en illustration af, at den politiske vilje til at yde noget fra den samlede rige del af verdens side var katastrofalt ringe. USA under Bush viste sig helt umuligt, og desværre forstod EF-landene ikke, at Rio netop kunne have været EF's chance for at vise sig på verdensscenen som tilhængere af stærk global miljøsatsning og økonomisk udjigning mellem Nord og Syd.

Heldigvis havde vi de nordiske lande, og Danmark spillede en aktiv og positiv rolle, og det synes jeg der skal kvitteres for ved lejlighed.

Miljøresultatet blev ikke tilstrækkeligt, og de fattige lande blev indtil videre ladt i stikken, men selvfølgelig skal det ikke føre til, at vi sætter os med hænderne i skødet, tværtimod. Det er i sig selv positivt, at en så omfattende konference har sat så mange kræfter i gang. Det gælder om at holde dampen oppe i det opfølgende arbejde, der nu skal gøres for at reparere på Rio og for at følge op herhjemme i vores egen politik.